

František Vízner

Akademický sochař František Vízner se narodil v roce 1936 v Praze, **absolvoval průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě** (1956) a v letech 1956–62 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze.

Nejdříve byl designérem lisovaného Sklo Unionu v Teplících, potom a ručně tvarovaného hutního skla v Ústředí uměleckých řemesel ve Škrdlovicích (1967–1977). Od roku 1977 zabývá ateliérovou tvorbou, brusem tvarovaných skleněných objektů. Svými díly je zastoupen ve sbírkách mnoha prestižních světových muzeí a galerií.

Dílo Františka Víznera je zastoupeno v nejvýznamnějších tuzemských i zahraničních sbírkách: v Národní galerii v Praze, Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, The Metropolitan Museum of Art, New York, The National Museum of Modern Art, Tokio, Victoria and Albert Museum, Londýn, Musée des Arts Decoratifs, Paříž, The Corning Museum of Glass, Corning (USA) a v řadě dalších institucí. Nyní se ve Žďáru nad Sázavou přednostně věnuje broušenému ateliérovému sklu. Vytváří harmonické geometrické mísy a vázy plné vnitřního napětí. Autorovu práci charakterizuje její kontinuita a nadčasovost.

Moderní lisované sklo řady českých designérů získalo v 60. letech širokou světovou odezvu. Zvláště Víznerovy artefakty kritika popisovala jako nekonvenční, noblesní a kromě účelnosti mu přiznávala také sochařské kvality. Časově a fyzicky náročné postupy broušení, leptání, či případně také vrtání, se kterými zhotovuje objekty v podobě skleněných mís a váz v základních tvarech polokoulí, válců či hranolů, umožňují Františku Víznerovi vstup do světa jednoduchých, ale stále funkčních výtvarných modelů. Tyto objekty nelze vnímat jako užitkové předměty, ale především jako svébytná sochařská díla ovlivněná vztahem k architektuře. Jsou dokladem autorovy systematickosti, trpělivosti a nezměrného soustředění.

